

der komme til Byen om Dagen og have Forretninger at afgjøre med en Mand, skulle vente til Kl. 7 om Aftenen, naar Kontoret er lukket. Dette vedkommer for Øvrigt ikke dette Spørgsmaal, men derimod vil jeg sige, at Skriverne, som ikke have Udgang til privat Fortjeneste, er det umuligt, for nogen Embedsmand at holde for 400 Kr. Jeg vil blot nævne Embedsmændene paa Landet, hvor den paagjældende Skriver altsaa skal være i Embedsmandens Hus og have Logis, Sæbebrændsel, Føde o. s. v., hvorledes tror man det er muligt for nogen Mand at holde et Menneske for 200 Rd. og endda give ham lidt Løn? Altsaa, disse Grundsetninger for, hvad der skal ydes de enkelte Personer blandt Kontorpersonalet, ere efter min Mening fuldstændig forkerte, og der er jo heller ikke Noget, der taler imod at forandre dem, naar man erindrer, at disse Regler bleve satte for 20 Aar siden eller i alt Fald i 1861, og naar man erindrer, i hvilken Grad alle Fornødenheder og Fordringer til Løn ere stegne. Jeg tillod mig allerede ifjor at omtale dette Forhold overfor den daværende ærede Justitsminister, men det forekommer mig at være paa høie Tid, at man forandrer Principet. Et Andet er naturligvis, hvor stort et Kontorhold en Embedsmand skal have, men saaledes som Spørgsmaalet om Kontorholdsudgifter er indrettet, skal han jo for hvert Aar give en Beretning om, hvor mange Følk han har havt, og hvad de have i Løn, og hvad de have faaet i Løn mere end disse berømte 400 og 200 Rigsdaler, skal han spæde til af sin egen Lønne. Dette forekommer mig at være et Forhold, som i allerhøieste Grad trenger til Berigtigelse, naar man ikke enten vil se Embedsstanden synke ned til et Lavmaal af Vælvære, som Befolkningen ikke er tjent med, eller risikere, at der ligefrem bliver Mangel paa Embedsmænd. Naar jeg har tilladt mig at udtale mig herom, vil jeg for dem, der ikke nærmere kjende min personlige Stilling, tage mig den Frihed at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke hører ind under denne Kategori af Embedsmænd, da jeg hører til de sportellønnede og altsaa ikke har noget Kontorholdsvederlag. Den høitærede Minister yttede med Hensyn til Portofriheden, som var bragt paa Bane af det ærede Medlem for Bornholm (Falleisen), at det ikke saa vel gif an at bringe Portofriheden tilbage, det vil sige, at lade Embedsmændene afseende deres Breve uden Paaførelse af Porto. Deri skal jeg give den høitærede Minister Ret, og jeg skal tilføje, at den liberale Maade, hvorpaa det hele Forhold med Tjenesteporto er ordnet, gjør

det saare let for os Embedsmænd at føre den Smule Regnskab, som udfordres dertil; det sker kun hvert Kvartal, og det er Noget, der er gjort paa 1/2 Time. Jeg anser altsaa selve Fremgangsmaaden med Embedsbrevens Besørgelse ved Tjenestefrimærker som aldeles uskadelig, men det dreier sig blot om, at den Paagjældende, der skal bruge disse Primærker, faar dem betalt. Vi sportellønnede Embedsmænd aflægge et Regnskab hvert Kvartal og faae vore Penge, men for de Embedsmænd, som ere paa fast Løn, forsvinder, som jeg før omtalte, Porto i Kontorholdsgodtgjørelse, de maa betale en hel Del af deres egen Lønne, og det forekommer mig at være urigtigt.

Johansen: Jeg vil kun tillade mig en kort Bemærkning overfor det meget ærede Medlem, der aabnede Forhandlingerne. Jeg skal ikke gaa videre ind paa Sagen, men jeg hørte, at det meget ærede Medlem i sin Slutningsbemærkning for sit Vedkommende nedlagde Indsigelse imod, hvad der var foregaaet i det andet Thing. Hvorvidt en saadan Indsigelse er berettiget eller ikke, kommer jo an paa Enhvers Opfattelse, formoder jeg, men jeg har i alt Fald opfattet min Stilling eller de ærede Medlemmers Stilling saaledes, at Thingene hver for sig ere berettigede til at foretage Forandring i, hvad der foreligger, men at nedlægge Indsigelse imod, hvad der vedtages i det andet Thing, staar for mig som meget mærkeligt.

Formanden: Det ærede Medlem maa ganske have misforstaaet de faldne Ytringer. Det er muligt, at de brugte Udtryk kunne have været mindre heldige; men det er en Selsøjlge, at der ikke kan være Tale om, at det har været Meningen at lægge den Betydning i de fremsatte Ytringer, som det ærede Medlem nu antog.

Suel: Ja, det kan naturligvis slet ikke falde mig ind at komme ind paa en politisk Debat med det ærede Medlem om de to Things forskjellige Stilling overfor hinanden; men jeg har for mit Vedkommende nedlagt en bestemt Indsigelse imod at gaa ind paa at fratage Embedsmanden Noget, som jeg anser for at være hans lovlige Ret. Jeg har ikke talt om, hvilken Ret det andet Thing i saa Henseende har, eller ikke.

Formanden: Det er en Selsøjlge, at dette ligger ganske udenfor Debatten; hvor kunde